

der, og da vi ikke har 3-måneders-muligheden, siger vi simpelt hen, at der har ikke været tale om voldtægt.

Det er da fantastisk, og fastholder man det, må vi jo konstatere, at der er nogle dommere, der skulle afskediges. Nu er det ikke sådan lige til at afskedige en dommer, men lad mig tage et tilsvarende eksempel: I dag har vi en strafferamme på 6 år, men der kunne måske være en dommer, der sagde: Det her synes jeg skal give 9 år. Skulle han så også have lov til bare at idømme 9 år? Og skulle vi så sige: Nå, det er dommerens personlige mening, det er o.k.?

Nej, det er for grotesk, hvis dommere ikke følger loven, og det tror jeg også de gør, og det vil de også gøre i fremtiden, uanset om de er enige eller ej, for det er jo deres opgave. Vi fastsætter loven, og dommerne følger loven, og sådan skal det være.

Justitsministeren (Frank Jensen):

Det har været en meget spændende debat, og jeg er også glad for her på falderebet at kunne konstatere, at alle partiers ordførere har talt om voldtægt som en meget alvorlig kriminalitet, hvor det er afgørende vigtigt, at sagerne kommer til politiets og anklagemyndighedens kendskab, og at de pågældende sager også bliver pådømt af domstolene.

Det er, når alt kommer til alt, jo det allervigtigste, at vi ikke har for store mørke tal, altså at nogle kvinder i vort samfund går rundt som ofre for en alvorlig forbrydelse, uden at der er blevet rejst en straffesag over for gerningsmanden. Derfor er jeg enig med de ordførere, der i dag har sagt, at den udvikling vi har oplevet på dette område, er en glædelig udvikling, hvor flere og flere sager kommer til politiets og anklagemyndighedens kendskab. Det gælder også sager, som før i tiden, for 10, 20 år siden, aldrig nogen sinde kom til politiets og anklagemyndighedens kendskab og aldrig blev pådømt, fordi der var tale om de typer af voldtægt, som jeg synes, højreparterne her i salen overhovedet ikke har forholdt sig til.

Man har alene talt om den type voldtægtssager, hvor der er tale om overfaldsvoldtægt. Det er også dem, der af gode grunde fylder mest i pressen, om jeg så må sige, fordi overfaldsvoldtægt, som jo også ofte er forbundet med egentlig vold, er en meget, meget alvorlig form for kriminalitet. Men det, der er sket, og som måske kommer til udtryk, når man laver gennemsnitsberegninger af strafudmålingen, er, at de voldtæg-

ter, der finder sted i et ægteskab eller et parforhold, hvor manden ikke respekterer, at et nej er et nej, og sagen så i dag anmeldes som en voldtægtssag, jo i bund og grund er det, der gør, at gennemsnitsniveauet bliver trukket nedad.

Men vi kan ikke sige, hvor meget kontaktvoldtægterne, som det jo hedder i fagsproget – altså de voldtægter, hvor offer og gerningsmand kender hinanden godt på forhånd – er skyld i den gennemsnitlige nedsættelse af strafudmålingen, og derfor burde hr. Helge Adam Møller være glad for, at den undersøgelse nu bliver lavet, så vi får et langt mere kvalificeret grundlag at træffe vore beslutninger på.

Hvis der skal være en lille smule hæderlighed i dansk politik i dag, må man ikke bruge denne debat til at klandre nogen partier her i salen for at se med mildere øjne på voldtægt som noget kriminelt. Det er der ikke belæg for på baggrund af debatten, og det synes jeg højreparterne skulle holde sig for gode til. Alle partier i denne sal har det fælles synspunkt, at det er vigtigt med en effektiv retshåndhævelse over for voldtægtskriminalitet.

(Kort bemærkning).

Sandy Brinck (S):

Jeg kunne godt høre, at justitsministeren rundede debatten flot af, men jeg synes, der er et principielt spørgsmål, som stadig står og flagrer lidt.

Hr. Helge Adam Møller sagde i sit indlæg, at hr. Helge Adam Møller ikke bebrejder domstolene faldet i strafniveauet. Hr. Helge Adam Møller må meget undskylde, men jeg mener, at domstolene har ansvaret for de domme, der afsiges, og at de signaler, som Folketinget sender, kan aflæses i strafferammen.

Jeg kunne forstå, at hr. Helge Adam Møller ikke var utilfreds med selve strafferammen. Men kan vi ikke blive enige om, at domstolene har det fulde ansvar for de domme, der afsiges, og at vi har sendt nogle signaler ved at bestemme nogle ret betragtelige strafferammer, også på dette punkt? Og kan hr. Helge Adam Møller ikke også bekræfte ved samme lejlighed, at alderen faktisk indgår i den helt almindelige vurdering af skærpende omstændigheder, og at man dermed meget let kan nå op på de 10 år?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Nu tog justitsministeren ordet lidt ud af munden på mig, men jeg markerede også nærmest